

ערוגת

חיי שרה

הבשם

הארץ שהיך גושפוקא דחתים ב"י שמיא וארעא
והוא שם קסילת הארץ יולא מרית ואבא היום אל
העין ולכאורי הש"ה יולא מפסוק את השמים
ואת הארץ מוקדם ולהכיל איש כיון דבאמת עתה
קפלה הארץ למעלה איך ראוי להקדים רית ואת
הארץ וזוה דברי רש"י ז"ל מבוארין כמין חומר
בקודש ואבא היום וגו' יפה שיחתן של עבדי אבות
מתורתן של בני דשיחה יפה זו הי' לו מתורתן
של בני דעיב ע"י תורתן נעשה הקדמת הארץ
לשמים ובח"י עין הי' אל יראו ארץ מכאן
שקפלה לו הארץ כחל בסיד נכון מאוד :

ואשאל אותה ואומר בת מי את פירש"י דלא
שאלה מתחילה לפי שבטעם שבדודאי
הלליה הי' את דרכו. ולהם לא נילה הדבר כמות שהיא
כדי שלא יתפסוהו בדבריו ויאמרו היאך נתת לה
ועדיין איך יודע מי היא ע"י פירש"י ומפרשיו.
ונראה בסיד דבא לעשות פועל דמיוני ע"ד דכתיב
ראה אנכי נותן לפניהם היום ברכה וקללה את
הברכה אשר תשמעו וגו' ופירש"י ע"מ שתשמעו
ופירשו הקדמונים דהברכה נותן השי"ת עוד קודם
שמגיע לו שכר על פועלו השי"ת מקדים לשלם לו
פרי מעלליו שיעשה מכאן ולהלאה משא"כ פונט
העבירות והיינו דכתיב את הברכה אשר תשמעו וגו'
והי' קדם אליעזר לתת הלמידים על ידי קודם
ששאל בת מי את ועדיין לא הי' מבואר ונודע אם
היא ראוי לאותן המתנות ולהם אמר כפיסוף כי
מדה זו אינה נוכחת חלל בישראל עמו ולכן מרעיתו
ואיש בסיד.

ויאמר אחיה ואמה וגו' ופירש"י ובתואל היכן
הי' הוא הי' רולס לעכב ובא מלאך
והמיתו ובמדבר זשיה לדקת תמים תישר דרכו וברעתו
יפול רשע לדקת תמים של יחזק תישר דרכו של
אליעזר. וברעתו יפול רשע זה בתואל שביקש לעכב
ומת. וז"ל מה בא ללמדנו ור"ל בסיד דלכאורי מה
שבתואל ביקש לעכב יש לדנו לכך זכות דבא קימל
חסור לאדם לקדש את האשה קודם שיראנה שמה
ימלא בה דבר מגונה ותתנגה בפניו והתורה אמרה
ואהבת לרעך כמוך כדאיתא ברפי"ב דקדושין ואיך
י"ל

ופירשתי בזה בראשית ברא חלקים את השמים ואת
הארץ והדר כתיב ביום עשות הי"א ארץ ושמים
דודאי בהנהגה פסי מדה"ד השמים קודמין. ועסי
הנהגה במדה"ד הארץ קדמה דכיון שניתן התורה
יש להם לישראל מעלה עליונה ממנה"ש. ואקדים
עוד מאמר"ל כתיב ע"י הי' אל יראו וכתיב עין
הי' ור"ל בסיד דבאמת הלדיקים יכולין להתקיים
עסי מדה"ד כדפירשו המפורשים כך עלה במחשה
לפני וכמו שפי' הסמיכות לעיני כל ישראל בראשית
וכדאורי"ל נמי הם נזונים בזרוע וכיכ הא דהולך
שיחוף מדה"ר היינו משום דאיך להתקיים עסי
מדה"ד אבל אם גם כזה איך להתקיים שוב נשאר
על מחשבתו ית"ש ע"כ הרשעים מהפכים מדה"ר
למדה"ד והנה ע"י ב"י עינים עין ימיני ועין שמאל
והיינו בזמן שחיו אינם מהוגנים אז ע"כ השי"ת
נשנית כביכול על הלדיקים בפין ימין של חסד
ועל הרשעים בפין שמאל של מדה"ד אז הוא בנח"י
ב"י עינים משא"כ כשהם מהוגנים ואפשר עכ"פ
להתקיים במדה"ר אז הוא השגחה עסי מדה"ר
שותף מדה"ד וחסד והוא בנח"י עין הי' אל יראו
המחלים לחסדו יראה הוא נחית גבורה וכי
בגימטרי' ומחלים לחסדו הוא שותף החסד לדן.
משא"כ באידך קרא כתיב ע"י הי' אל לדיקים וגו'
וכתיב אחיכ פני הי' בפועל רעה והיינו כדפרישית
אז הוא בנח"י ע"י כביכול והנה כבר פירשתי
בסיד במק"א פסוק אותה הוכחת דכיון דילחק הוא
בחי' דין ורבה הי' בחי' חסד ע"י נעשה שותף
מה"ד והחסד וממילא ראוי אותו זרע הנולד מזה
לקבל התורה שא"כ כן יא' באופן זה והיינו דאמר
ואבא היום אל העין היינו בחי' עין הי' אל
יראו שהוא שותף מה"ד לחסד כחל בסיד וזוה
נבין שהמשך בסיד ואקדים הא דקאמר האלשיך
בפסוק הן להי"א השמים ושמי השמים הארץ וכל
אשר בה דחשיב מלמטה למעלה ועפ"י פירשתי
לעיל מאמר בראשית ברא חלקים את השמים ואת הארץ
ושוב כתיב ארץ ושמים ולהכיל איש ממילא מבואר ע"י
קסילת הארץ בתחלה הי' בנח"י השמים והארץ למטה מכל
המדרגות וע"י נתעלה הארץ למעלה נשגבה חפי'
למעלה משמי השמים והיינו בנח"י קסילה וזוה
מבואר הא דמבואר בפסיק דרית את השמים ואת